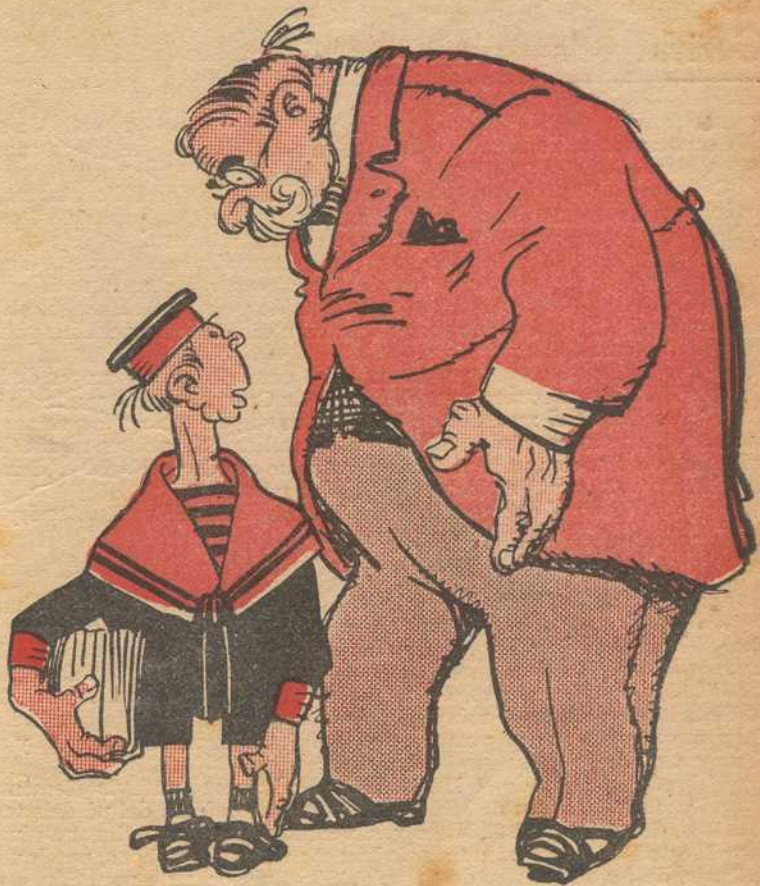

PREU: 5 Cènts.

Barcelona 18 Febrer 1911

ENPATUFET

ANY VIII N.º 371.—Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

—Bueno, però ¿què t'ensenyia el mestre?

—Rès; es un mestre que no sab rès. Tot m'ho pregunta a mi.

Croniqueta

Caritat pels pobres pescadors

La setmana passada ja vaig parlarvos de lo dignes que eren de ser socorregudes les famílies dels pobres pescadors que varen morir víctimes dels darrers temporals.

Comprenentho aixís, Barcelona s'ha apressat a socórrels llargament, y arrèu s'han organitzat captes, suscripcions y funcions benèfiques, produintse una explosió de caritat, realment confortadora.

En aquesta acció tan humanitària y cristiana, s'hi han significat d'una manera especial els noys, atenent a la circumstància de ser forsa els companys llurs en edat que s'han quedat orfens de pare y sense ningú que'ls hi guanyés el pà, mancats de possibilitat, com encara estàn per llurs pochs anys, d'afanyarsel ells mateixos.

Aixís diumenge passat pogueren veure com els noys y noyes de les Escoles Mossèn Cinto, recorrien el Passeig de Gràcia al matí, y a la tarde els carrers del barri marítim de la Barceloneta, demanant als vianants una caritat pera les viudes, fills y pares vellets dels pobres naufrechs, y haig de creure, com us havia recomanat, que cap de vosaltres va deixar de fer créixer la capta en la mida dels seus possibles.

Es molt sentit el document ab que'ls noys de les dites Escoles feyen saber al públich, llurs piadosos propòsits.

Hèusel aquí:

«Els alumnes de la escola catalana gratuïta Mossèn Cinto y les alumnes de la classe de solfeig y música de la mateixa, composant junts el cor infantil Mossèn Cinto, volem deturar per un dia els nostres jocs diumenjals per eixir pels carrers de la ciutat nostra a demanar pels pobres naufrechs, pera les esposes, els pares, els fills, als que la tempesta ha arrebatat per un sempre més l'espòs, el fill, el pare, foragitant de la llar l'alegria que cada jorn hi portava el pobre pescador ab sa presència y ab el migrat producte de son treballós ofici.

¡Pobrets els pescadors! Ells lluiten diàriament contra'ls elements; lluiten per la santa pau de la família, lluiten en defensa del pà dels tendres fills, dels pares vells. Lluiten y, si vencen, ho fan sense llevar a ningú la vida que Deu ha donat a tots els homes pera que sien bons, pera que's defensin de les tormentes de la vida. Són lluitadors de pau. Són gent bona, de cor tan noble, tan senzill, com colrats els llurs rostres, avesats

PELS NÀUFRECHS

Els nens y nenes del chor de l'Escola Mossèn Cinto en la capta del diumenge, passat en favor dels pobres pescadors.

als acaronaments, a les fiblades del vent, de l'aigua y de la neu. La compassió té d'arribar a tothom, al rich y al pobre, al gran y al xich.

Y nosaltres, petits, que tenim, com els pescadors, nobles y senzills els cors, volem demanar diumenge pels nàufrechs, per llurs families, al mati, de onze a una, cantant pel sumptuós Passeig de Gracia; a la tarde, de tres a cinch, cantant per la barriada marítima de la Barceloneta.

Volem recullir moltes pessetes, moltes centes, moltes mils pessetes pera'ls pobres nàufrechs y llurs families desolades.

Barcelonins, bons cors dels barcelonins, ¡no defraudèu nostres esperances!

El chor infantil Mossèn Cinto.

Aixís mateix els pensionistes de l'Obra filantròpica de *Max-Bembo*, emulant tan hermós exemple, han anunciat, per medi del director d'aquell establiment, a l'hora cultural y benèfich, el seu intent, que degueren realisar dijous, de contribuir a millorar la sort dels fillets dels pescadors

naufragats, com se feya saber en els diaris ab el següent comunicat, que respira aixís mateix una pietat enternidora.

Llegiulo:

«Deixeume els orfens.

Jo també'm recordo dels orfens. Vaig recordarme dels de Messina y Regis y dels del Llobregat y olvidaria als pobres infants del mar?

He llegit iniciatives, he acullit ab entusiasme la explosió de caritat d'aquesta Barcelona; pero, creyeume, deixeu-me els orfens, jo'ls educaré; en la meua Obra, que es casa de refugi, els aculliré. Els que tinguin mare que's quedin ab ella, cap de nosaltres supliria l'escalí de la llar materna. Els desamparats, donèu-els, entreguèu-els; pertanyen a la meua Obra.

Els meus noys volen contribuir també a alleugerir la pobresa de llurs amiguets del mar; projecten una capta pública el dijous, 16. Volen l'ajuda del Ajuntament, volen la protecció del Govern. Conviden a les escoles totes a concórrer a la capta.

Jo, mentres tant, us prego que acceptèu la voluntat dels meus pobres alumnes.—*Max-Bembos*.

Aquesta conducta dels noys barcelonins se fa digna de tota alabansa y es, per altra part, ben confortadora, perque suposa que'ls homes de demà sabrán ser sensibles en les desgracies del pròxim y els que això són, de cap manera poden deixar de ser bons homes y bons ciutadans.

ABECÉ]

Un noy de talent

Del seu xicot, en Climent, n'estava més que cofoy, perque deya que era un noy que tenia molt talent.

Ja que, ab tot y sê un xaval, sa memoria era tan fina, que's sabia la Doctrina millor que cap Cardenal.

Mes un dia que'l Rectô va visità a n'en Climent, sentintli alabà el talent que tenia el seu minyó,

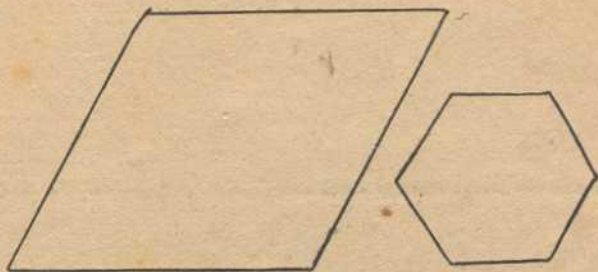
va tenir curiositat de fer d'allò experiència, per veure si tanta ciencia cabia en tan curta edat.

Y agafant al xavalet li va fer:—¿Quànts Deus hi hà?—
A lo que aquell contestà:
—N'hi hà dos, Mossèn Benet.

Y replicà el pare al punt:
—Ja li he dit, es prodigiós que ab cinch anys que té'l mocós no més s'hagi errat que d'un.

NYIC

PROBLEMA GEOMÉTRICH

Construir ab un tros de paper igual a n'aquet rombo, tres poligonos exàgonos sense que hi manqui ni sobri geus de paper.

Leandre Carbonell (de Sitges)

La mula den Pere Rauxes

EN Pere Rauxes tenia una mula rossa, bonica com un bon dinar, trotadora com un andari y viva com un estornell.

Però en Pere Rauxes, tal com el seu nom ho indica, tenia rauxes y capritxos que més d'un cop li havien portat prous disgustos.

La rauxa d'ara, era la de cambiar la seva mula rossa per una de negra, perquè deya que'l negre mudava més y en prova d'això aduïa que'l seu vestit de les festes ho era de negre.

Decidit donchs a baratar la seva mula rossa per una de negra, se n'anà un dia a la fira de Granollers, però per més que va mirar, no va veure cap mula negra que fos tan bonica, tan trotadora y tan viva com la seva mula rossa.

Un gitano, que feya estona que vigilava a n'en Pere Rauxes, va atansàrseli, dientli:

—Escoltèu, company: ¿Quànt ne volèu d'aquesta mula rossa?

—Oh, no me la vuy pas vendre. La voldria baratar ab una de negra, però no'n veig cap que sigui tan bonica, tan trotadora, ni tan viva com la meua.

—Oh, si es per això, jo'n tinch una de mula negra, a casa, que es tan bonica, tan trotadora y tan viva com aquesta; y fins es més bonica, perquè es negra.

—Donchs ¿baratem?

—¡Ca! Val més diners que la rossa la meua.

—¿Quànt ne volèu?

—Vuitanta durus.

—¡Sí que es cara!—va exclamar en Pere Rauxes.—Y d'aquesta rossa ¿quànt me'n donariau?

—D'aquesta—responguè'l gitano—no us ne puch dar més de quaranta durus.

En Pere Rauxes rumia una estona y pensa: «Si'm vench la rossa ne treuré quaranta durus, y ab aquets diners, afeginthi no més que quaranta durus més, tindrè la mula negra que desitjo fa tant de temps».

—Teniu, donchs. Us la dono per quaranta durus, però m'heu de portar la mula negra pera veure si m'agrada.

—Aquesta tarde la tindreu aquí y ja veureu si n'es de bonica.

El gitano va pagar els quaranta durus y se n'emportà la mula rossa. A la tarde, en Pere Rauxes se n'entornà a la fira y anà a trobar al gitano.

—¿Ahont es la mula negra?

—Aquí la teniu. ¿Què me'n dieu?

—Ja es bonica, ja!—va fer en Pere Rauxes, mirànt-sela ab ulls de desitg.—Però la trobo molt cara.

—Donchs no us la daria pas per menys de vuitanta durus.

En Pere Rauxes, portat de la seva rauxa, y ab el desitg de posseir aquella mula negra, va donar els vuitanta durus y se n'emportà la mula.

Pel camí, tot content, anava dient: «No m'ha pas enganyat el gitano, perque, en veritat, aquesta mula trota com un andari y es bonica y viva y obedienta com l'altra, essent negra de més a més. No'm sab pas greu l'haver gastat vuitanta durus».

Però, heusaquí que, tot d'una, se va posar a ploure.

—¡O osque!—va cridar en Pere Rauxes, pera fer-la córrer.—Sort que es bona trotadora y arribarem aviat a La Roca.

Efectivament, en poca estona varen arribar al poble de La Roca, dessota d'un xafech que feya feresa.

Un company den Pere Rauxes, al vèure'l passar, li va dir:

—¿D'ahont vens ab aquesta mullena?

—Vinch de fira de comprar una mula negra.

—¿Y no n'has trobat?

—¿Com que no n'he trobat! Vuitanta durus que'm costa!

—Donchs ¿ahont l'has deixada?

—¡Reira d'un rap mal tip! ¿Que no la veus, papallums?

—Jo lo que veig es la teva mula rossa.

En Pere Rauxes, va mirar-se la mula... ¡Llamps y trons y bitxos mal cuits! El seu company tenia rahó. La mula, ab l'aigua del ruixat, s'havia tornat rossa.

—¡Això es un miracle!—va exclamar en Pere Rauxes, no comprenent lo que veyia.

—Això lo que es,—va respondre-li el seu company,—que'l gitano t'ha enganyat.

Y aixis era, en efecte. El murri del gitano, va tenyir ab llustre negre la mula rossa que havia comprat per quaranta durus a n'en Pere Rauxes, venent-li derprés per vuitanta.

D'ensà d'aquell dia, en Pere Rauxes ja no va tenir tantes rauxes y s'acontentà més de lo seu, sense ambicionar altra cosa.

J. MARRUixa

Concurs VI

AVIS: Advertim als nostres lectors que, donada la gran quantitat de treballs que rebem pera'l IV Concurs y no podent classificar els que no reuneixen exactament les condicions establertes en les *Condicions del Concurs*, publicades en el PATUFET n.º 368, quedaran rigurosament fóra de Concurs.

Els suplementes d'EN PATUFET

No més que de veure la multitud de folletins de les NOVES AVENTURES DEN MASSAGRÀN, que diàriament se porten a enquadrar a la nostra Redacció, se pot tenir una idea de l'èxit dels suplementes d'EN PATUFET.

Com ja s'ha anunciat, per la mínima quantitat de 20 cèntims, se relliguen els folletins ab unes cobertes de lo més bonich, que ha fet en Junceda. La coberta de davant, tirada a tres tintes, representa el moment emocionant de la cassa del lleó, pera la qual en Massagràn en persona fa de reclam.

Com que hi hà alguns lectors que no han guardat tots els folletins y moltes persones grans que també desitgen posseir les NOVES AVENTURES DEN MASSAGRÀN, recordem que aquest volum, lo mateix que'ls altres de la Biblioteca PATUFET, (mentres no estiguin agotats), se ven al preu de *Una pesseta*.

Actualment se publica en el Suplement d'EN PATUFET, la interessant novela d'aventures

EL GEGANT DELS AIRES

obra plena de moments emocionants y d'una gran y instructiva amenitat.

Com que dintre del Suplement se reparteix un regalo consistent en un joch molt entretingut, la demanadissa de Suplements es extraordinaria.

El cartipàs

(Al nen Aurell Biosca)

Els noyets estudiosos
sempre escriuen que escriuràs;
els noyets que no estudien
fan ninots al cartipàs.

Els primers tenen cuidado
que no se'ls hi embruti gens;
quan el mestre els el demana
el presenten, amatents.

Els primers sabrán d'escriure
y tothom sempre'ls voldrà;
els segons, que son bagarros,
may ningú'ls demanarà.

Els que hi sou a temps encara
cal que a estudi treballèu
y ab cuidado, tots els dies,
el cartipàs escriurèu.

Perque'ls noys estudiosos,
sempre escriuen que escriuràs;
sols els noys que no estudien
fan ninots al cartipàs.

PERE SALOM y MORERA

Un cavaller va quedar dormit sobre el cavall.

Un trapasser que va passar li volia jugar una mala passada.

Va veure un fil que li sortia de la punta de la bota.

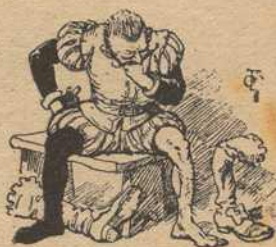

Ell que sí, que l'estira y comensa a capdellar.

Fins que, acabat el fil y ab un capdell bon gros, se n'entornà a casa.

(Del Blanco y Negro)

Al arribar el cavaller a lloch, tot era rumiar com li podien haver tret la mitja sense treureli la sabata.

Mestres de la Ciència

Els germans Montgolfier

(Acabament)

L'entusiasme, en vista de les proves, va ser tan gran, que al cap de pocs dies tota la Fransa n'anava plena, y el dia 19 de Septembre d'aquell mateix any, davant del Rey y de milers de persones que hi havien acudit desde diferents punts del territori, se repetia a París la prova, en mitg d'aplaudiments y ovacions als savis inventors.

EL MOMENT DE L'ASCENCIÓ D'UN GLOBO MONTGOLFIER

Reproducció d'un quadre d'Antoni Carnicero, existent en el Museu del Prado, de Madrid.

Però ningú, ni'ls mateixos inventors, s'havia atrevit encara a enfilarse en el globo; fins que, després d'altres proves, el marquès d'Arlandes y Pilâtre des Rosiers, van encarregar als Montgolfier un globo de grans dimensions, y el dia 31 d'Octubre del mateix any del invent, s'hi van enfil·lar, entre l'ansietat de tots els parisencs.

Pera celebrar aquet seguit d'actes, principi d'un nou sistema de locomoció y que senyalava la possibilitat de la conquesta del aire, se va encunyar una medalla d'or ab els bustes dels dos germans, medalla que va popularisar les efígies dels dos inventors per tot el món.

El Rey y, després de la primera República francesa, l'Emperador Napoleón, van concedir grans honors als dos inventors, però després de la República ja no qu·dava més que'l gran dels germans. L'Esteve havia mort en 1799, a conseqüència de les impressions sofertes en l'època del Terror de la Revolució, durant la qual va estar a punt de ser condemnat a mort.

En Joseph va viure fins a l'any 1811, després d'haver fet varis altres invents que li van valer una gran consideració entre'ls savis de tot el món.

J. C.

== Contes de Shmid ==

EL PATGE

UN patge, havia sigut destinat pera guardar, durant la nit, la avant-cambra del Rey. Precisament aquella nit, el Rey, no podent aclucar l'ull, cridà pera que li portessin un llibre.

Mes August (que aixís se deya el patge) s'havia adormit, y no va sentir el soroll de la campaneta.

El Rey havia demanat varies vegades y ningú acudia a la seva crida. Allavors se va aixecar y va sortir a l'avant-cambra.

August continuava dormint. Estava assegut a la seva taula y tenia davant una carta a mitg fer.

El Rey llegí la carta, que deya aixís:

«Estimada mare: Aquesta es la tercera nit que m'encarrego de fer guardia pels altres patges. Me sento

molt fadigat, però estich molt content, perque aixís he guanyat, en poch dies, cinquanta pessètes, les quals us les envio; pera que us serveixin d'algun consol en el desampar en que us trobeu».

Això va complaure molt al Rey, el qual va agafar un paquet de monedes d'or y el va posar a la butxaca del bon fill, convensut de que també les enviaria a la seva mare. Després va anar a dormir.

Quan aquet se va despertar y se va trobar el paquet, ja's va pensar qui li havia posat. Al dematí del següent dia, quan el Rey va sortir del seu dormitori, August se va tirar als seus peus, li va donar gracies, y li va demanar perdó per haver faltat al seu dever.

Desde aquell dia, August va ser el més estimat del Rey y més tart el va elevar a les majors dignitats, que desempenyà August a conciencia, per temor de Deu y afecte al Rey.

R. MANYA

L'hora de la tasca

NOTA

A conseqüència d'una transposició entre'l text de «L'hora de la tasca» y els gravats corresponents, que publicàvem en el número anterior, van aparèixer com corresponentse mutuament, el text del «Edredó de ganxet» y les il·lustracions de «Les sabates de la nina» que publiquem avuy.

Fig. 1

Les sabates de la nina

Se fan ab punt de ganxet y resulten de molt bon efecte.

Es suficient montar 44 ma-

lles y executar el punt de Tunis (figura 1). Els dos primers rengles s'aumenten als dos cops, a fi de que hi hagi 46 punts al primer rengle y 48 al segon. Se fan dos ren-

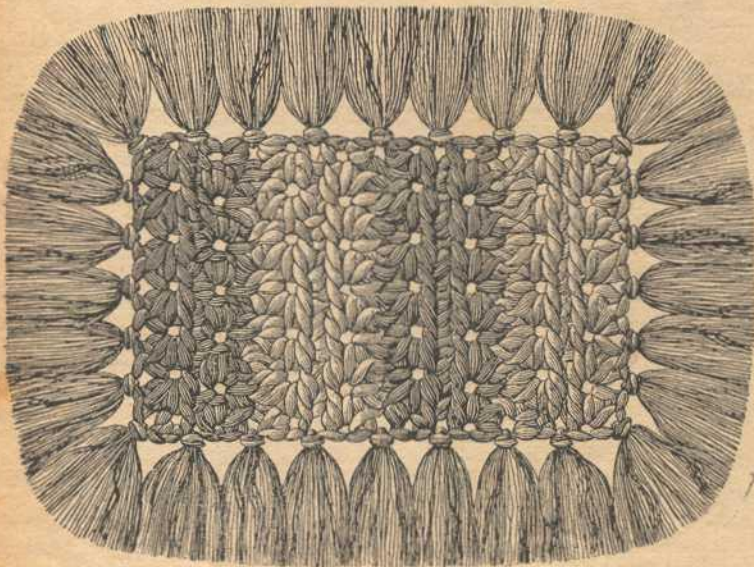

Fig. 2

gles de 48 punts; y's va disminuint en els cinch rengles següents que han de tenir successivament 46, 44, 42, 40 y 38 punts. Els set darrers rengles tenen 38 punts.

Pera acabar la sabata, se plega, se tanca fins a la canya, s'adorna la vora y el sobre ab un fistó format de brides y molles simples, y s'hi passa unes cintes pera lligarho (Figura 2).

LA RITA CUSIDORA

Resultat d'una sentència

Dos noys, donant un passeig pel camp, varen trobar una hermo-

sa nou, que encara tenia la pell verde.

—La nou es meva—deya un,—perque jo l'he vista primer.

—¡Cal!—va dir l'altre.—Es meva, porque jo l'he cullida de terra.

Tant varen discutir, que arribaren a barallarse y pegarse.

Lo qual vist per un pagès y enterat de lo que's tractava, va ferse donar la nou y va treure la pell verde.

Després va donar la pell verde a n'el que la va veure y la closca a n'el que la va cullir.

—Y la nou?—varen preguntar tots dos, extranyats.

—La nou me correspon a mi per la sentència—contestà el pagès, tot menjantsela.

Entre dos que pledegín, un tercer guanya.

M. ROVIRA

ENDEVINAIRES

Totes les solucions.—J. M.ª Trabal, germans R. y J. Guarro, S. Corbella, F. Richs, germans D. y Maria Mestre, J. Guarro, J. Capdevila, E. Caseras, E. Iglesias, germans J. y Cándida, Vidal, M. Tèbar, M. Tort, S. Comaposada, M. Caballero, Pepeta Torrent, G. Vinzia, Joaquina Coll, germans J., J. y M. Reyner, J. Palmer, germans J. y J. Munné, E. Gilbert, M. Revester, P. Llompert, J. Serrà, J. Abad, M. Pou, germans F. y G. Marxuach, germans J. y B. Terrades, E. Bach, germans Dolors y M. Riera.

Tres solucions.—J. Bartra, germans Dolors y Mercè, germans J. y J. Rossell, germans A. y R. Armengol, P. Corchero, J. Cobes, A. Gracia, S. Miravalls, B. Susó, E. Niell, Rosa Barneda, Marcó, germans J. y J. Ferrer, germans R. y L. Casanovas, germans M. y P. Vinyals, Dolors March, P. Mascord, S. Rodrigo, Teresa Boto, germans M. y Dolors Cruixent, A. Bou, germans R. y A. Borràs, J. Vilalta, G. Agut, P. Mado-rell, Ll. Corbella, J. Camprubí, J. Vilalta, R. Solé, A. España, germans A. y M. Dagà, J. Losada, M. Roig, J. Pena, Digma Rigol, Ll. Pou, A. Bultà, S. Tressens, J. Fabra, A. Ruiz, S. Satorre.

Dues solucions.—F. Regàs, germans Carreras, germans F. y Francisqueta Vives, M. Galilea, germans J. y Teresa Forcades, H. Otero, germans J. y M. Molins, Antonieta Colomer, J. Gallart, M. Panyella, germans A. y J. Ferrer, P. Marín, Agneta Serra, L. Perecaula, germans Antonia, Lluís y P. Milà, M. Cruixent, J. Sinca, Antonia Comellas, V. Adell, J. M.ª Cabanet, J. Massana, J. Gual, J. Navarro, R. Solé, S.

Torrents, F. Milaret, A. Espanya, E. Corominas, R. Rius, F. de P. Figueras, E. La-
fulla, V. Marsà, R. Cusidó, J. Segalà, R. Guille, P. Garcia, J. Boada, M. Basté,

Una solució.—N. Colomer, M. Bonfill, Maria Pascual, P. Mas, R. Borràs, R. Bassa,
A. Pujo, germans J. y A. Clapés, Batlle y Pou, E. Camillo, M. Sellarés, F. Vilaret,
P. Ballester, Pepeta Alberti, Gertrudis Gorgollon, Pastora Bové, P. Rosés, Assump-
ció Poch, V. Casanovas, F. Gras, germans J., J. y Enriqueta Torrent, P. Calbó, M.
Novell, M. V. Agorreta, E. Brotons J., germans J. y M. Vilella, J. Figuerola, S. Ma-
rull, R. Grau, J. Ferrero.

NOTA IMPORTANT.—Advertim als endevinaires que no firmin els seus treballs
ab pseudònims y noms extravagants, perquè no's publicaran.

EN PATUFET

ENDEVINA, ENDEVINETA

LLETRA NUMÈRICA

I	vocal
1 3	pera pescar
1 8 4	respir
1 3 7 2	passió
1 2 1 3	mineral
1 8 4 8 8 1	poble
1 3 1 2 6 7 2	mal gust
1 3	poble
1 6	mal gust
1 2 3 4	nom d'home
5 6 7 8	

MACARI

TARGETA

T. TEMARRONS

Combinar aquestes lletres, de ma-
nera que's llegeixi el títol d'un punt pin-
toresch de Catalunya.

A. TAXONERA

ROMBO

Sustituir els punts per lletres, de ma-
nera que's llegeixi vertical y horizontal-
ment: 1.ª ratlla, consonant; 2.ª, part del
món; 3.ª, festa del any; 4.ª, producte ve-
getal y 5.ª, consonant.

XARADA

Part del cos es ma *primera*
y vegetal ma *segona*,
el total un illa dona,
sent animal ma *tercera*.

JO MATEIX

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

Al rombo: Boria.—Al geroglífich: *Còm més ninots menos persones.*—A la targeta:
Andrònica, Guimerà.—A la baldufa numèrica: *Teresa.*

Suplement ilustrat d'EN PATUFET

Continúa publicantse en el Suplement d'EN PATUFET, la interessantíssima Novela d'aventures,

El gegant dels aires

ELS REGALS D'EN PATUFET

Ab el Suplement d'EN PATUFET, segueix repartintse el gran joch, titolat

EL VESTUARI D'EN PATUFET

S'ha posat a la venda en la nostra Administració y en totes les llibreries de Barcelona, el volum enquadernat de les

Noves aventures den Massagràn

den Joseph M.ª Folch y Torres

magníficament ilustrat per en Junceda.

Se ven al preu de 1 pesseta

CAMISERIA Y CORBATERIA

DE

JAUME SANS

Boqueria, 32.—BARCELONA

Als nens y nenes que comprin a la Casa
se'ls obsequiarà ab una bonica postal.

ESPECIALITAT EN LES CAMISES A MIDA

TIR NACIONAL O LA VENJANSA DEL DIPÓSIT

